

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου Ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου καὶ Ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμνηρησμοῦ.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-ϞϚ

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
τῆς Ἰνδίκτου

Ἦχος Δι-Θ

Ὁ πα α σης δη μι ρο γος της κτι ι σε ως ο
και ρος και χρο νος εν τη ι δι α ε ξα σι α θε με
νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τς ε νι αυ τς
της χρη στο τη τος σς Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν ει
ρη νη τς βα σι λεις και την πο λιν σς πρε σβει αις της
Θε ο το κς και σω σον η μας

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος Πα ρ

Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τς προ
πα α το ρας Ο σι ε τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον
Ι ω σηφ εν τοις πει ρασ μοις και την των Α σω μα των
πο λι τει αν υ πα αρ χων εν σω μα τι Συ με
ων πα τη ηρ η μων Ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ραν Γα ϕ

Χαι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α τς γε νς των αν θρω ω
πων ρ εκ σς γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της τς κο ο
σμς Δ ρ μο νη γαρ υ πα αρχεις μη τηρ και παρ θε νος α ει
ευ λο γη με ε νη και δε δο ξα σμε ε νη ρ πρε σβευ ε
Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σασ θαι πα ση τη οι κς
με ε ε νη η η η ρ ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γάρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατευθύνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὥς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα, δημιουργήσας σοφία, καὶ καιροὺς ὁ θέμενος, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξουσία, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου νίκας· ἔτους δέ, τὰς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἐξόδους, εὐλογήσας κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς θεῖόν σου θέλημα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολάς, Πάτερ μακάριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰσηλθες ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ θρεψαμένη, νοερὰ σκεύη ὄντως, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τούτους· διὸ καὶ συνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας,
- » Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ
- » θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ὥδην ἐπι-
- » νίκιον, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Τὰ Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀσωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ὥδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀσωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὥδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τοῦ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀδοντες πάντες πιστοί, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένη ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα

πληρώσασαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰὲν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῶν ἁγίων Γυναικῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Στερόρων γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.
Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερόρως τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δεύτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίσκει γεραίρομεν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρωθῆσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομείναντος, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἴχνεσιν, ἠκολούθησαν, αἱ ἅγιοι γυναῖκες, σαρκοῦς τὴν ἀσθένειαν, ἐπιλαθόμεναι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἑλλήνων θρησκεύματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσατε, καὶ προσήχθητε, ναῶ ἐπουρανίῳ, κειμήλια ἔμψυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος Πανάμωμε, κόραι νεάνιδες, διεκρούσαντο, βασάνων τρικυμίαν, καὶ σοῦ ἀπηνέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεὼν πανόλβιε.
Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ὃ θεοφόρε Συμεὼν, τῷ τὴν ὥδην σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγνωσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοί, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς, καὶ ἐδόξασαν Χριστόν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Δόξα.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακώβ Δαυὶδ καὶ Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὥφθης θρεμμάτων μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνή, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἵτησαι τοὺς

ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προ-
» σώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σου φιλάν-
» θρωπε. (δίς)

Τὰ Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στερέωσον ἀγαθέ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίστει σε μέλποντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γαλήνιόν μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου οἰκτίρμον, καὶ ἔμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὥφθης φάσκων Ἰουδαίοις ἐν σάββασι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Τῶν ἁγίων Γυναικῶν. Τόξον δυνατῶν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη πανσθενεῖ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν· διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡφθη τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, θεία δυναστεία τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, καὶ ἐρρύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραίρουσαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθεΐας τὸν κρυμὸν ἀπεκρούσασθε, καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηγνήσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνόντες, εὐσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμε· διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν φόβον σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁξέως φυγὼν τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ἡὺτομόλησας, μονὴν Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου, Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Δόξα.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου, ταῖς αὐλαξί, τῶν δακρύων ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν στάχυν, ἀρετῶν ἐδρέψω.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀρρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[**Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ὁσίου.**

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στῦλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Συμεῶν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτέ, πρὸς ἔπαινον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία, τὰ τοῦ ἥρωος ἄθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῇ ὡς φωστῆρος φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς, καὶ μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων ἐκλάμπαντος· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, πρεσβεύων οὐ παύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.]

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὑπερζέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδὼν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεία τήξας, τὸ σῶμά σου Ὅσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰὲ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατάλληλον, Συμεῶν ἱερώτατε.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῶν ἁγίων Γυναικῶν.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀμνάδες λογικαί, τῷ ἁμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ
τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι·
ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱερὰν
ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ
προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς
δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς
τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν
εὐπρόσδεκτον, προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν
οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε
ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ
ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· * εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος
χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῇ
διασώζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν,
ἐντρόμῳς δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ
σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ
ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, *
εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄ καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου Ἔτους.

Στίχ. Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,

Ὡ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἐορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν

ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ἑτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος· Ἰνδικτιῶν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρισμός. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἑσαΐου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὗρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφρσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν» (Ἑσαΐα ξα' 1-2). Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθήσαντα εἰπεῖν· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ (Λουκᾶ δ' 16-22).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν.

Στίχ. Αὐθαιρέτως ἄνεισιν ἄγρα τις ξένη,

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελεῖται διὰ τὴν παραδοξοποιὸν καὶ ἀγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαγουροῦ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ῥιφθεῖσαν καὶ μετὰ πολὺν χρόνον, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἄσπιλον ἀναδοθεῖσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Θυμοῦ Θεοῦ πῦρ ἐκκαὲν Μωσῆς λέγει

ἐμπρησμὸν ἐξέκαυσε τῇ πόλει μέγαν.

Ἡ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμὸν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεὼν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν,

Τὴν ἐγγὺς εὔρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ὑψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.

Συμεὼν ὁ Στυλίτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχέων ἱεραρχοῦντος, ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλικίων ἐπαρχίας, κώμης Σισάν· ὃς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελθὼν καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκατερήσας καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεὼν.

Στίχ. Ἐν γῇ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.

Σὲ δὲ ξενίζει, Μάρθα, Χριστὸς ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐανθίας.

Στίχ. Εὐ μάλα ἐξήνθησεν ἡ Εὐανθία

ἀνθηφοροῦσα ἀρετὰς ἀνθηπνόους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι,

Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἦλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων νομοθέτου· ὃς καὶ τὴν Ἱερικὴν παρέλαβε, πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ ἐθεάσατο κρατοῦντα ῥομφαίαν· καὶ μαθὼν, ὅτι ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ῥίψας τὰ ὄπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος δύναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ἠύξατο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Στήτω ὁ ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησε τὸν ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ μὴ δύναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἣτις ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη· καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτὰ καὶ φοβερὸς τοῖς πολεμίους γενόμενος καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεικαρίθμοις παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος,

Θεοῦ προεξένησαν Ὑῖδὸν νύμφιον.

Ἀμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,

Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδου.

Αὗται ἐγένοντο ἐξ Ἀνδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας· καὶ χριστιανὰ οὖσαι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδασκαλὸν τὸν διάκονον Ἀμμοῦν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάβδου τοῦ τῆς Ἀνδριανουπόλεως ἄρχοντος καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἰδῶλα, ἠύξαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν ἄερα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεσὼν ἀπώλετο. Κρεμᾶται δὲ ὁ ἅγιος Ἀμμοῦν καὶ ξέεται τὰς πλευράς· εἶτα κασίδα* πεφυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ταύτης ῥυσθείς, παρεπέμφθη μετὰ τῶν ἁγίων Παρθένων, ἀπὸ Βερόρης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης, Λικινίῳ τῷ τυράννῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν, αἱ δὲ ὀκτὼ μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν· καὶ ἐξ ὑπὸ μαχαιρῶν κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ, σίδηρα πεφυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

* Ἐκ τοῦ λατινικοῦ κάσιδα, ὅπερ καὶ κάσις λέγεται· δηλοῖ δὲ τὴν περικεφαλαίαν, ἢ καλύπτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εὐόδου, Καλλίστης καὶ Ἑρμογένους.

Στίχ. Κάλλιστον ὄντως εὗρε Καλλίστη τέλος,

Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνις.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος. Ἐπεὶ δὲ ὡς χριστιανοὶ τῷ ἄρχοντι διεβλήθησαν καὶ διεγνώσθη τὸ εὐγενὲς τῆς τούτων ψυχῆς παράστημα καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπεφάνητο ὁ ἄρχων· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μελετίου τοῦ νέου, ἐν τῷ ὅρει

Μυουπόλεως ἀσκήντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Σαυτὸν καθάρας, Μελέτιε τρισμακάαρ,
ὥφθης δοχεῖον Πνεύματος ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀγγελῆ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος.
(†1680)

Στίχ. Ἄνθρωπος ἦν μὲν Ἀγγελῆς κατ' οὐσίαν,
τμηθεὶς δὲ ὥφθη Ἄγγελος σὺν ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ στυλίου τοῦ ἐν Λέσβῳ.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα Συμεῶν τὸν στυλίτην
ὕμνειτω Λέσβος ἐν θείῳ ναῶ τούτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Μακεδονικῆς Βερρόϊας.

Στίχ. Ὀνητὸν Ἀντώνιος ἴσχυε τὸν πόλον,
χρυσοῦν μὲν οὐχί, δακρύων δὲ τὸ πρέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ φάραγγι τοῦ Κουρταλιώτου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Νικήσας Νικόλαε, ἐχθρὸν τὸν πλάνον,
Νίκης γέρας εἵληφας παρὰ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Χάϊδως τῆς ἐκ Στανουῦ Χαλκιδικῆς καὶ ἐν τῇ νήσῳ Θάσῳ τελειωθείσης.

Στίχ. Θεὸν φιλοῦσα ὑπὲρ ἅπαντα Χάϊδω,
Ἐν Θάσῳ εὗρε πολλοῖς σημείοις Τοῦτον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος Γα ρ

ὥδ' ἂν

 ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης ^u επ ευ ^η θει ^η ας ραβ
^u δω ^η την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^η τω ^η Ισ ρα ^η ηλ πε ζευ
^u σαν ^η τι ^η την δε ε πι στρε πτι ^η κως ^η Φα ρα ^η ω τοις
^u αρ ^η μα ^η σικρο ^η τη ^η σας ^η η ^η νω ^η σεν ^η επ ^η ευ ^η ρας ^η δι ^η α ^η γρα

ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω

μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδὴ γ' Ἦχος Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τς μν στη ρι ου πα ρα

λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον

ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ

κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρ α

τος και στε ρε ω ω μα

ὥδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σς το μν στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα

σς και ε δο ξα σα σς την θε ο τη τα

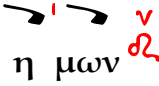
ὥδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε

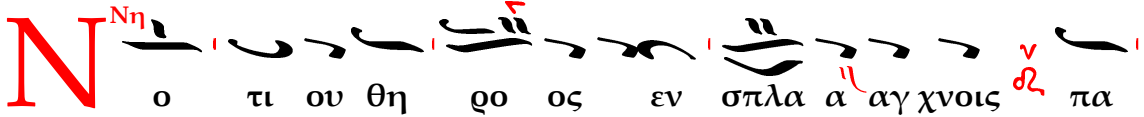
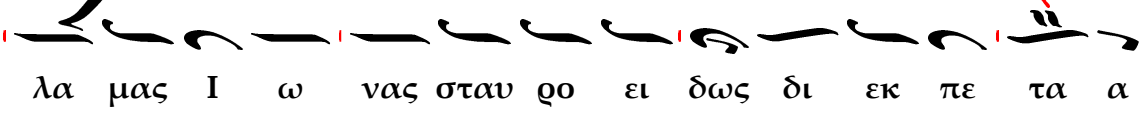
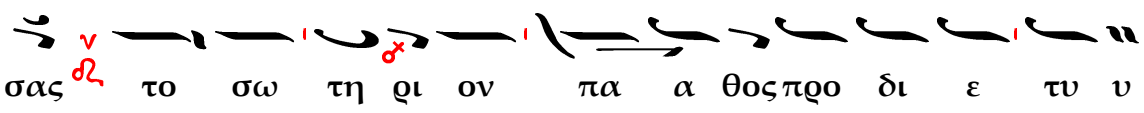
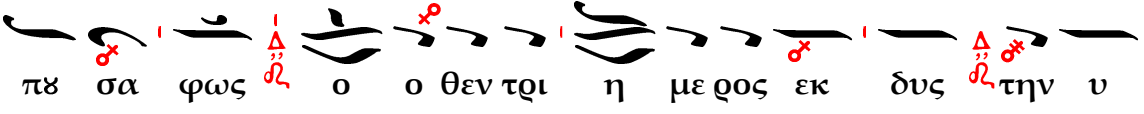
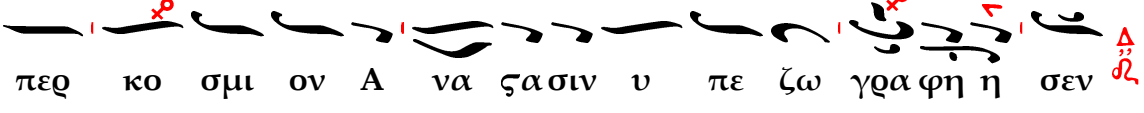
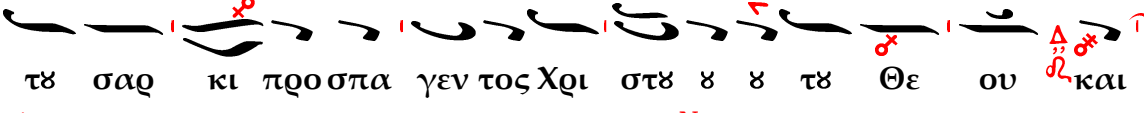
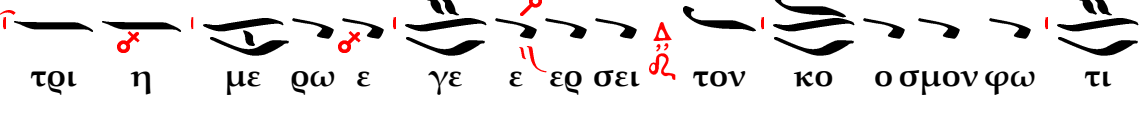
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το

 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ

 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η

 η μων

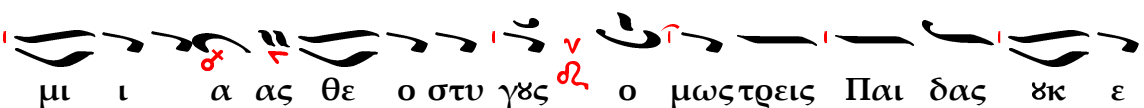
ὠδὴ 5'

 ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ

 περ κο σμι ον Α να ξασιν υ πε ζω γρα φη η σεν

 τς σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς 8 8 τς Θε ου και

 τρι η με ρω ε γε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι

 σα αν τος

ὠδὴ ζ'

 εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε

 βς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

 μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας 8κ ε

δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
 μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
 πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
 μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη
 τος ει

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το τῷ αὐτῷ ζῶν ἡ φωνὴ ἐν γῇ πεφυτρωγῇ
 ται δὲ ἐνδρόν δι' οὐν ὑψώμεν ἐν πρόσκυ
 νον ὄντες αὐτὸν σε μέγα λυνοόμεν

Ο διὰ βρώσεως ὡς τῷ ξυῦ ὑλῶ γε
 νει προσγενόμενος θάνατος διὰ σαυτοῦ κα
 τηρῇ γῇ ταισημεροντης γὰρ προμητορος ἡ πα
 γγενῆς κατὰ ῥα δι' ἡ ἀλλυται τῷ βλάστω
 της ἀγνητης Θεομητορος ἡν πασαι αἱ Δυ
 ναμεις των ουρανῶν μεγαλυνῶσι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἰνδίκτου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὲ θεῶν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε αἴδιε, ἄκτιστε καὶ τῶν ὅλων, δημιουργὲ παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάντες, καὶ σὲ καθικετεύομεν· Τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο, ὡς ἀγαθός, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν σου Οἰκτίρμον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι· διὰ στύλου γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἔνθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων, σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῇ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω ω συ υ υ νη ης α αυ τς

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Π^{Νη} ρο αι ω νι ε Λο ο ο γε τϷ Πα α
τρο ος^{u q} ο εν μορ φη Θε Ϸ υ υ πα α αρχων^{u q} και συ
στη σα α με νος την κτι ι ι ι σιν εκ τϷ Ϸ μη
ο ο ον το ος ει εις το ει ει ει ει
ναι αι^{Νη} ο και ρϷς και αι χρο ο νϷς εν τη ι δι ι
α ε ε ξϷ Ϸ σι ι α θε με νο ος^{υ ρ} ευ λο γη η σο
ον τον στε ε φα νον^{u q} τϷ ε νι αυ τϷ της χρη στο ο
ο ο τη η το ο ος σϷ^{u q} δω ρϷ με νος ει ρη
η η η η νην ται αι αις Εκ κλη η σι ι ι αι
αι αι αι αις σϷ Ϸ^{Νη} νι ι κας τω πι στο τα τω
ω βα α σι ι λει^{Γα} ευ φο ρι αν τε τη ην γη και
η μι ιν το με γα α ε ε λε ε ος^{υ ρ}

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος [♯] Πα ϣ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^π αἰνεῖτε αὐτὸν ^π εν ψαλ
τη ρι ω και κι ι θα α α α ρα^π

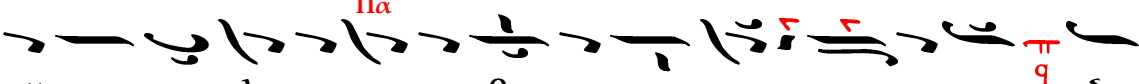
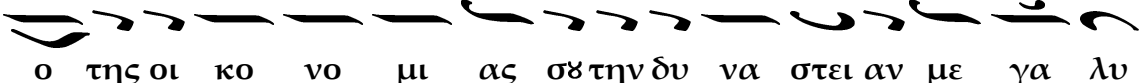
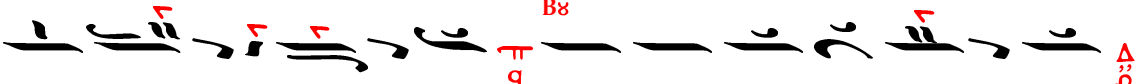
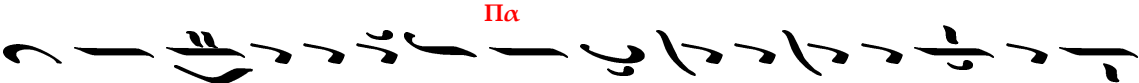
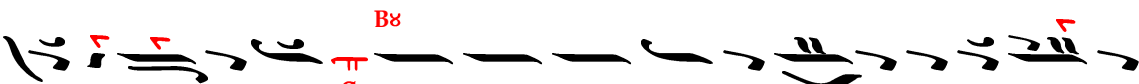
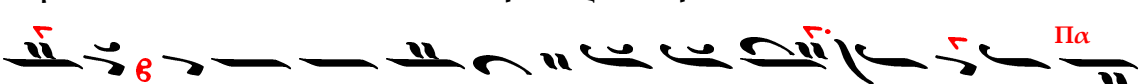
H ^{B8} βα σι λει α σϣ Χρι στε ο Θε ε ε ος
 η η μων ⁶ ⁷ ⁸ βα σι λει α α α πα αν των των αι
 ω ω ω ω νων ⁹ και η δε σπο τει α σϣ εν πα ση γε
 νε α και αι γε ε νε ε ε α ^{B8} ⁹ παν τα γαρ εν
 σο φι α ε ε ε ποι η η σας ⁶ ⁷ ⁸ και ρϣ η μιν και
 χρ ο νϣ ϣς προ ο θε ε ε με ε ε ε νος ⁹ δι ο ευ
 χα ρι σϣ ντες κα τα πα α ντα και δι α α α
^{Πα} πα α α ντα α βο ω ω ω ω μεν ⁹ ευ λο γη σον τον
 στε φα α νον τϣ ε νι αυ τϣ της χρη στο τη η το
 ο ο ο ος σϣ ^{B8} ⁹ και κα τα ξι ω ω σον η η μας ^Δ ² α
 κα τα κρι τως βο ο α αν σοι Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα
 α α σοι οι ⁶ ⁷ ⁸

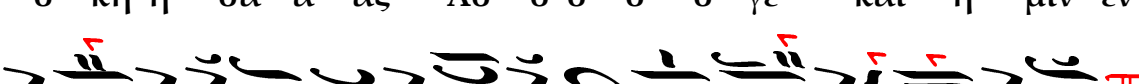
Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

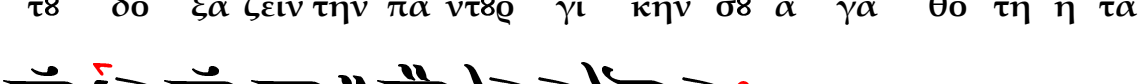
⁹

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ⁹ ⁷ ⁸ εν χορ

δαις και ο ορ γα α α α νω ⁹
A ^{B8} ι πο ρει αι σϣ ϣ ο Θε ε ος ^Δ ² αι πο ρει αι

 Πα
 σὺ με γὰρ λαιαὶ καὶ αὶ θα αὐ μα α α σται δι

 ο τῆς οἰ κο νο μι ας σὺ τὴν δυ νὰ στείαν με γὰρ λυ

 B8
 υ νὺ ὀ ὀ ὀ ὀ μεν ο τι φως ἐκ φω ῶ τος

 Πα
 ε πε δὴ μὴ ἡ σὰς εἰς τὰ λαι πῶ ῶ ρο ον κο ο ο

 B8
 σμο ο ο ον σὺ καὶ τὴν πρῶ τὴν α νει εἰ εἰ λες α α

 Πα
 ρα αν τὺ πα λαι ὀ Α α δαμ ῶς ἡ ἡ ἡν δο ο

 Πα
 ο κῆ ἡ σα α ας Λο ο ο ο ο γε καὶ ἡ μιν ἐν

 Πα
 σο φι ι α καὶ ρὺς καὶ χρόνους υ υ πε ε ε ε ε θὺ

 B8
 τὺ δο ξα ζειν τὴν πα ντὺρ γι κὴν σὺ α γὰ θεο τη ἡ τα

 B8
 Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α σοι οἱ

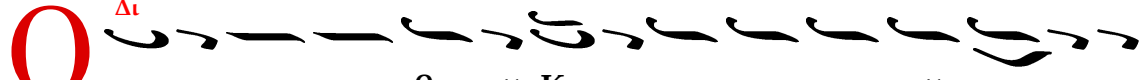
Γερμανοῦ.

Ἦχος Δι

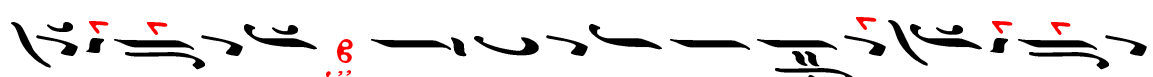
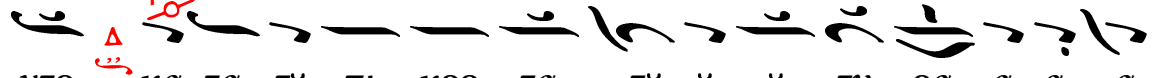
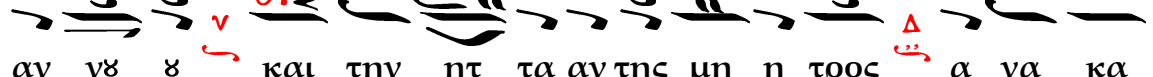
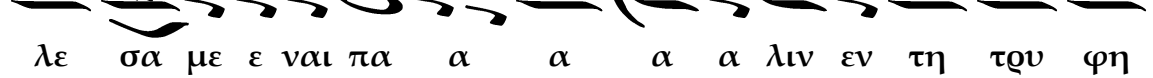
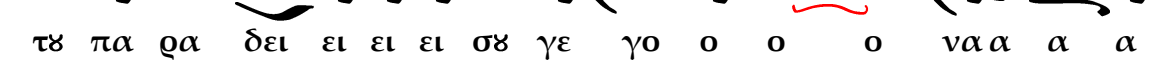
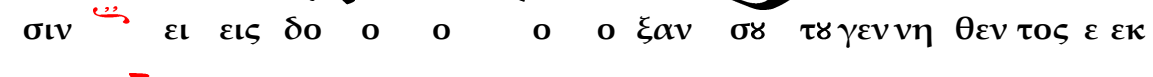
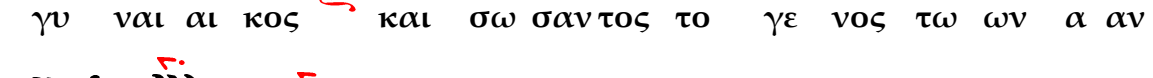
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις

ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο ἡ αἰ νε σα α τω τον Κυ υ υ

 Δι
 ρι ον

 Δι
 Ο τε τῶ πα θεῖ σὺ Κυ ρι ε τὴν οἰ κὺ με νην ε

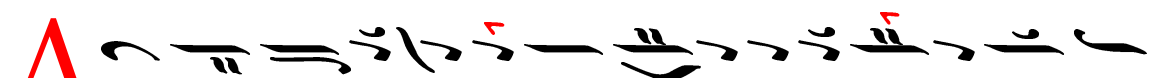
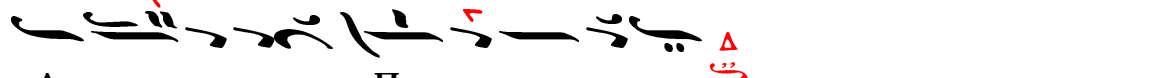

 Γα
 στε ρε ε ε ῶ σὰς το τε καὶ οἱ α σθε ε νὺ

 υ υν τε ες πε ρι ε ζω ω ω ω σα ντο δυ υ

 να α α α μιν γυ ναι κες ην δοι ι ι σα α α α

 ντο κα τα τς πι κρο τα τς υ υ τυ ρα α α α

 αν υ υ και την ητ τα αν της μη η τρος α να κα

 λε σα με ε ναι πα α α α λιν εν τη τρυ φη

 τς πα ρα δει ει ει ει σς γε γο ο ο ο να α α α

 σιν ει εις δο ο ο ο ο ξαν σς τς γεννη θεν τος εκ

 γυ ναι αι κος και σω σαντος το γε νος τω ων α αν

 θρω ω ω ω πων

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Δι-Θ

 ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

 κ ρι ζης α γα θης α γα θος ε βλα στη η σε κα αρ

 πος ο εκ βρε φου ου ου ους ι ε ε ρο ο ος Συ

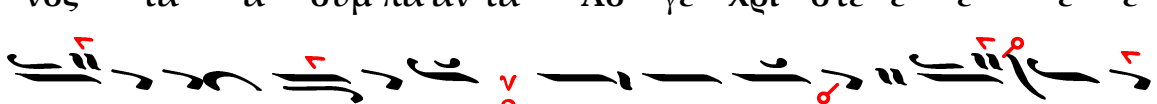
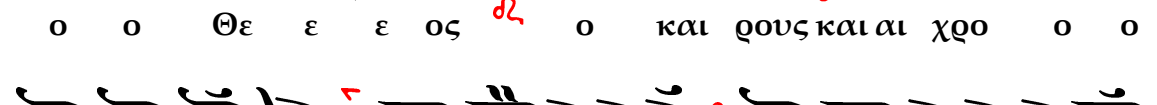
 υ με ε ε ων χα α ρι ι ι τι μα αλ λον

η γα λα α κτι ι τρα α α φεις και ε πι
 πε ε ε τραν το σω μα α υ υ υ ψω ω ω
 σα ας προς Θε ο ον δε υ πε ρυ ψω σα α ας την
 δι ι α α α νοιοι οι οι αν αι θε ρι ον δι ε
 δο μη η σα α αν το ταις α ρε ται αι αι αις εν
 δι αι αι αι τη η η η μα και ταις θει αις δυ
 υ να με ε σι συμ με τε ω ω ρο πο ο ο ο
 ρω ω ω ω ω ω ω ω ων Χρι στου
 γε γο νε ε εν οι κη η τη η η ρι ι ι ι ον
 του Θε ου και Σω τη η ρος των ψυ χω ω ων
 η η η η μων

Καὶ νῦν. Γερμανοῦ.

Ἦχος Νη ς

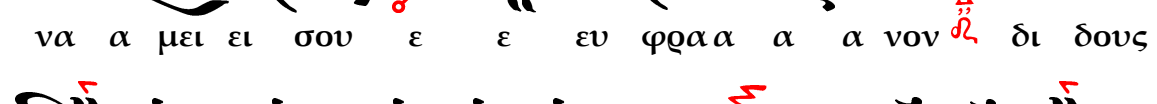
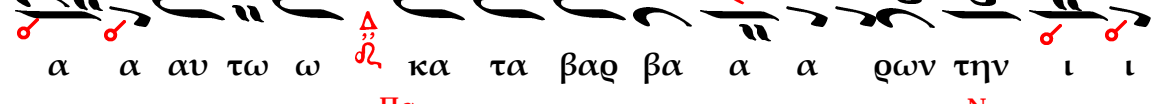
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Ο ρη τω σο ο φι ι α συ στη σα με

 νος τα α συμπααντα Λο γε Χρι στε ε ε ε ε

 ο ο Θε ε ε ος ο και ρους και αι χρο ο ο

 νους η μιν προ ο θε με ε νος τα ερ γα των χει ρων

 σου ευ λο ο ο ο ο γη η η η σον τον δε πι

 στον βα α α α σι ι λε ε ε α α εν τη δυ

 να α μει ει σου ε ε ευ φρα α α α νον δι δους

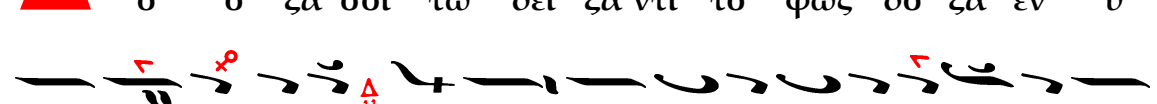
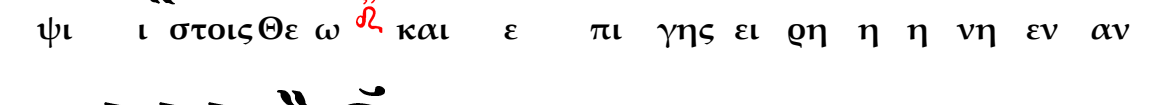
 α α αυ τω κα τα βαρ βα α α ρων την ι ι

 σχυν ως μο νος α γα θο ο ος και φι λα α α αν

 θρω ω ω ω πο ο ο ος
 * * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

 ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

 θρω ποις ευ δο κι α

 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω νατουαι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο οςμου ^ν_δ

Ο ^ν_δ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ^ν_δ

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν_δ

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν_δ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^ν_δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^ν_δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην ^ν_δ

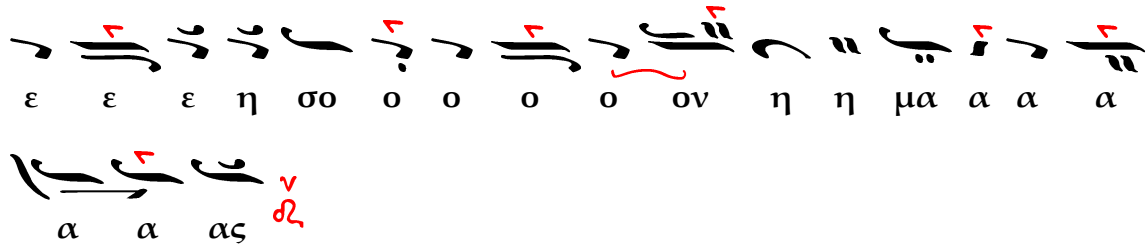
Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν_δ

Ἀσματικὸν. ^ν_δ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^ν_δ

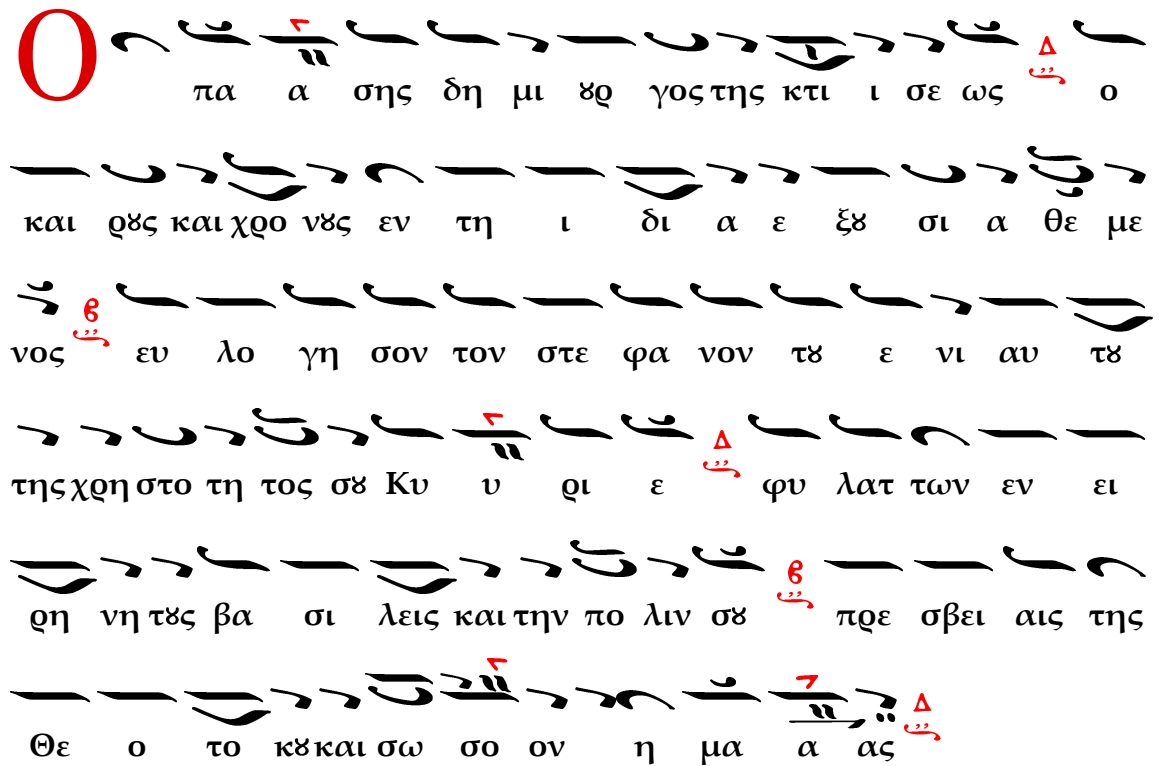
Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^ν_δ Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου

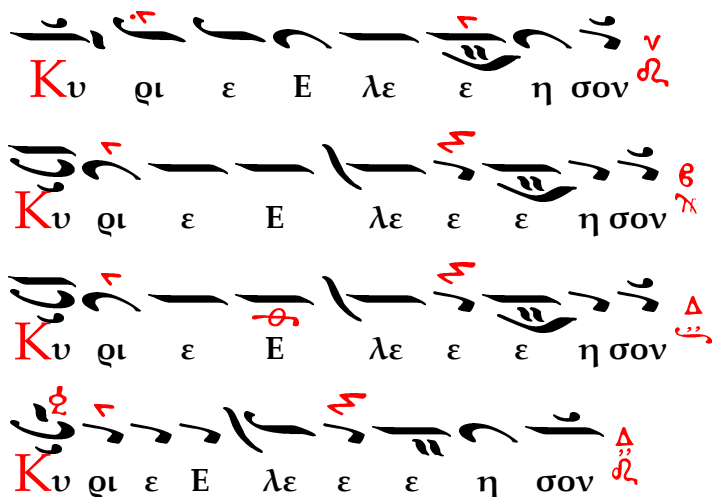
Ἦχος Δι-Θι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_γ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_δ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_γ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}_β
 Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_δ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ
 Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β_γ
 Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ
 Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α

θα νάτος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα νά τω
 θα νά τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξδ' (64).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ο πα α σης δη μι ος της κτι ι σε ως ο
 και ρος και χρο νος εν τη ι δι α ε ξ8 σι α θε με
 νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τ8 ε νι αυ τ8

της χρηστο τη τοσ σϠ Κυ υ ρι ε ^Δ φυ λατ των εν ει
 ρη νη τς βα σι λεις και την πο λιν σϠ ^θ πρε σβει αις της
 Θε ο το κϠ και σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β΄. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ
 πλουτίσαι αὐτήν.

Ο πα α σης δη μι ρο γος της κτι ι σε ως ^Δ ο
 και ρς και χρο νς εν τη ι δι α ε ξς σι α θε με
 νος ^θ ευ λο γη σον τον στε φα νον τϠ ε νι αυ τϠ
 της χρηστο τη τοσ σϠ Κυ υ ρι ε ^Δ φυ λατ των εν ει
 ρη νη τς βα σι λεις και την πο λιν σϠ ^θ πρε σβει αις της
 Θε ο το κϠ και σω σον η μας ^Δ

Στίχ. γ΄. Τοὺς αὖλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα
 αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Ο πα α σης δη μι ρο γος της κτι ι σε ως ^Δ ο
 και ρς και χρο νς εν τη ι δι α ε ξς σι α θε με
 νος ^θ ευ λο γη σον τον στε φα νον τϠ ε νι αυ τϠ
 της χρηστο τη τοσ σϠ Κυ υ ρι ε ^Δ φυ λατ των εν ει
 ρη νη τς βα σι λεις και την πο λιν σϠ ^θ πρε σβει αις της

Θε ο το κ᾿και σω σο ον η μα α ας

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ᾿ ὀ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

τῆς Ἰνδίκτου

Ἦχος Δι-Θ

Ο πα α σης δη μι ὄρ γος της κτι ι σε ως ο
και ῥ᾿ς και χρο ν᾿ς εν τη ι δι α ε ξ᾿ σι α θε με
νος ευ λο γη σον τον στε φα νον τ᾿ ε νι αυ τ᾿
της χρη στο τη τος σ᾿ Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν ει
ρη νη τ᾿ς βα σι λεις και την πο λιν σ᾿ πρε σβει αis της
Θε ο το κ᾿και σω σον η μας

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϝ

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων ϝ εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
θε ε νος ϝ α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ϝ ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη ϝ

Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος ᾠδῆς Πα ϣ

Υπο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τας προ
πα α το ρας Ο σι ε ϣ τον Ι ω β εν τοις πα θε σι τον
Ι ω σηφ εν τοις πει ρασ μοις ϝ και την των Α σω μα των
πο λι τει αν υ πα αρ χων εν σω μα τι ϣ Συ με
ων πα τη ηρ η μων Ο σι ε ϝ πρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε ω ϝ σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ϣ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.
(Ψάλλεται τῇ α' Σεπτεμβρίου).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠδὴ Δι' -Θ-

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσποτῆς
θεῶν ὁ ὀλωλὼν ὑπερσίων τῶν
ἐνὶ αὐσίῳ ἐνδοξοῦν περὶ ἰοδὼν
σῶζων τὸν λαὸν ἐν τῷ αἰὶ ῥωοικτιῶ
μόν παντὸς λατρεῖς ὁ ὄντας σοὶ τῶ νῶ Δεσ
ποτῆ καὶ ἐκβῶντας φοβώλυ τῶν ταῦν
φορὸν πασι τοῖς ἰσχυροῖς γῆς ὁ ὄν

Τρισάγιον. Σύντομον.

ᾠδὴ Δι' -Θ-

Ἀ ἀγιὸς ὁ θεὸς ἁ ἀγιὸς
ὁ ἰσχυρὸς ἁ γιὸς ἁ θαλάσσιος
ἐνδοξοῦν ἡ ἡμάς (τρίς)

Ὁ ξαπτεκαὶ ὕμνος καὶ ἁ γιὼς Πνεῦμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν A γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἰνδίκτου, ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς λγ' ἐβδομάδος τῶν ἐπιστολῶν. (Α' Τιμ. β' 1-7).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς Ἰνδίκτου.

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἄριθμός.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡδυνθείη αἵνεσις.

Ἦ ὁ ψάλτης.

ἤχος Γα ϕ

σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ δε ε ςιν α ριθ

μος

χ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν
u
q

 η δυνθει η αι νε ε σις

Με εγας ο Κυριος ημων και μεγαλη η ι

σχυς α αυ τδ και της συ νε σε ως αυ τδ δε ε ριν α ριθ

μος

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν

πασι τοις ἐλπίουσιν ἐπιτελεσάμενος αὐτὸν

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ εκ ε ςιν α ριθ

μος

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, —ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,— διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς ξδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ς

ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η

λϑ ς ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

ευ χη ε εν Ι ε ε ρϑ ς σα α α α λημ

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ς

8 i i i i α Δ A α α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 8 i i i i α Δ

Στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων

τῶν περάτων τῆς γῆς και των ε εν θα λα α ασ

ση η μα α ακραν Δ

A λλη η λ8 i i α Δ A λλη η λ8 8

8 i i i i α Δ A α α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 8 i i i i i α α α α α

α α α α α α α α α α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Ἰνδίκτου,

ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς α' εβδομάδος Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 16-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα α α με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ α α α ι ι ι ι

α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρα σχϝ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ι ε Ζ'

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ υ ρι ε Ζ'

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ θ

ἢ ἕτερον

Κ α ι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι ι σ θ

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Π α τ ε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι ο ν Π ν ε ε υ μ α Τ ρ ι
α δ α ο μ ο υ σ ι ο ν και α χ ω ρ ι σ τ ο ν

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ο ν ει ρ η ν η σ θ υ σ ι α ν αι ν ε σ ε
ω ς

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ²²

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ⁹

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ²²

Α μη η η ην ²²

Α μη η η ην ²²

Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε

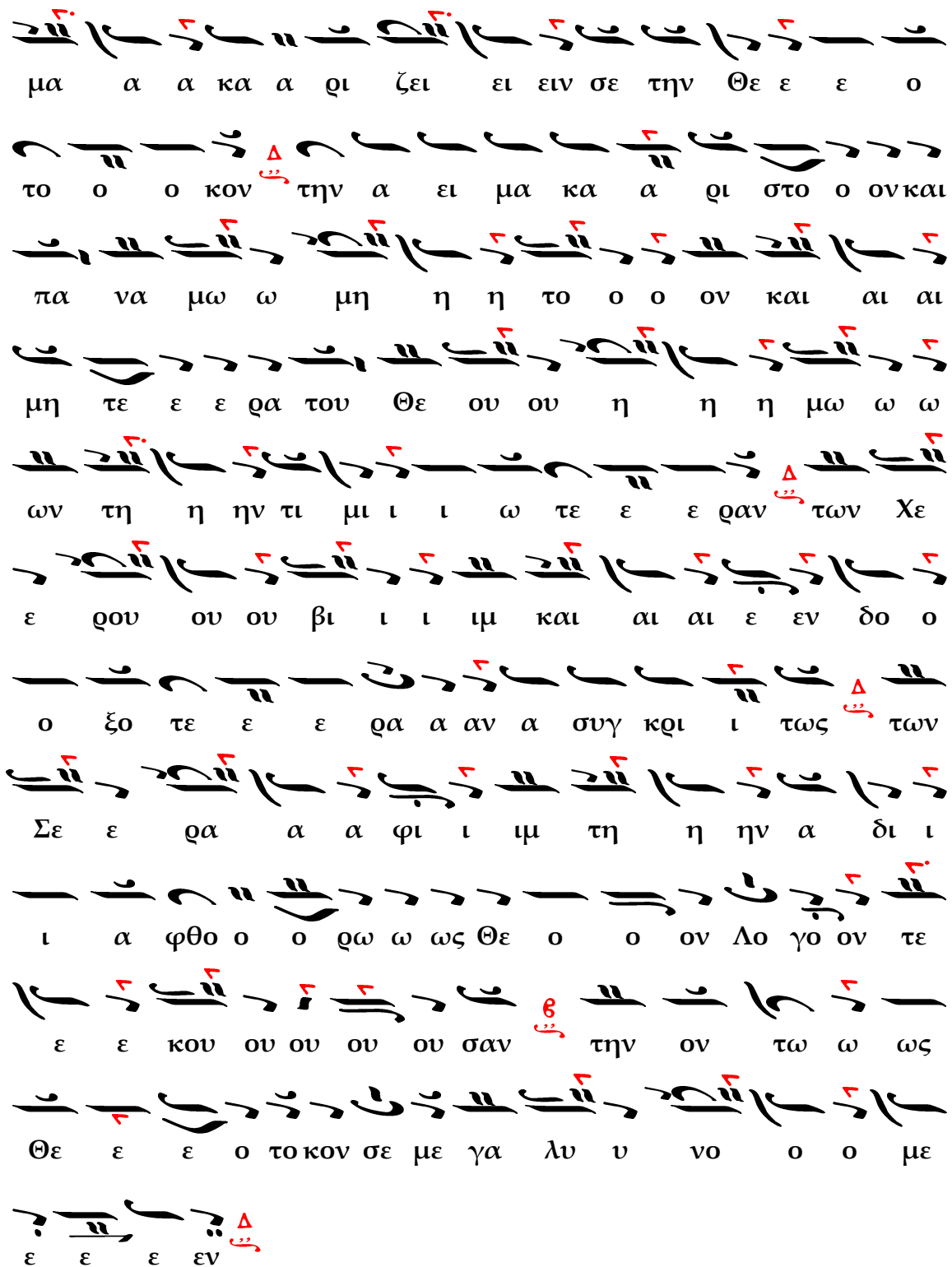
εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

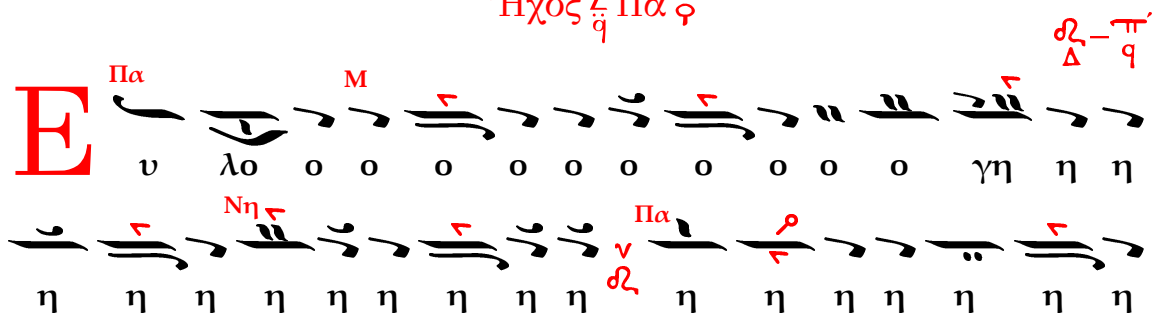
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

Κοινωνικόν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Γεωργίου τοῦ Κρητός († 1816).

Ἦχος ♯ Πα ρ

η η η η η η η η η η χη η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
ευ λο γη η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν τον
στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε
ε ε φα α α α α α α α α α τον στε ε
φα α νο ο ο ο ο ο ο ο ο του ου ου ου ε νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι χι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι α α α α α του ε ε ε νι
ι ι ι α αυ του ου ου ου της χρη στο ο ο

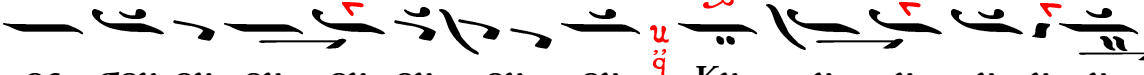
ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο

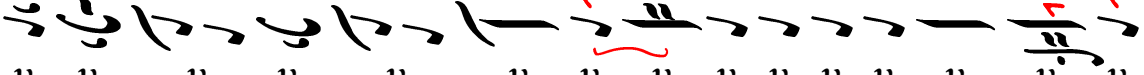
ο χο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο τη η η η

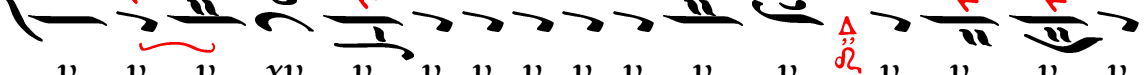
η το ο ο ο ο ο ο ο χρη στο τη το ο

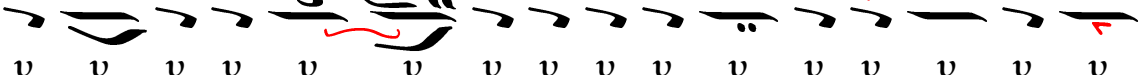
ος σου ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

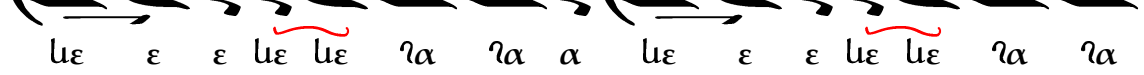
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

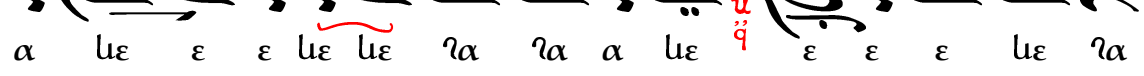
υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

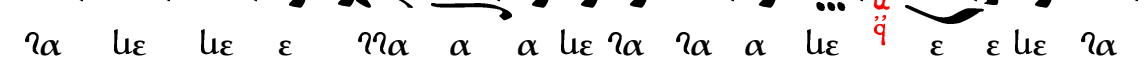
ε Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ε ε

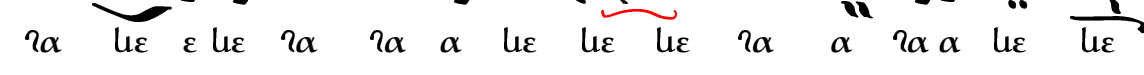
λιε ε ε λιε λιε ρα ρα α λιε ε ε λιε λιε ρα ρα

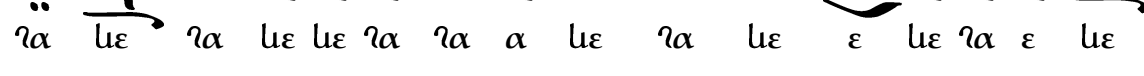
α λιε ε ε λιε λιε ρα ρα α λιε ε ε ε λιε ρα

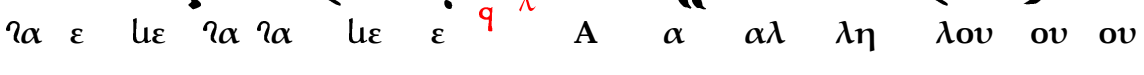
ρα λιε λιε ε ρα α α λιε ρα ρα α λιε ε ε λιε ρα

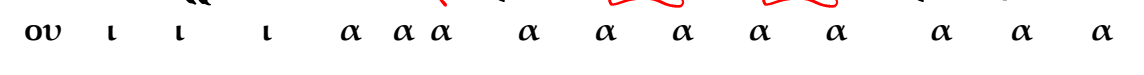
ρα λιε ε λιε ρα ρα α λιε λιε λιε ρα α ρα α λιε λιε

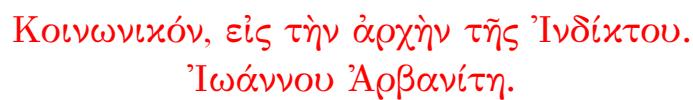
ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ρα λιε ε λιε ρα ε λιε

ρα ε λιε ρα ρα λιε ε Α α αλ λη λου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α α α α α

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη λ' Αὐγούστου , βιβ' ,
ἀντεγράφη λα' Αὐγούστου , βιβ' .
IA.

Εἰδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ^ε ευρομεν πισιν αλη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϝ
 Α λλη λϝ ι̇ α Α λλη λϝ ι̇ α Α λλη
 λϝ ι̇ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ἢ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με
 νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

τ α ω ω ν ο ος